

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/42/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715010369
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3715010369.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. augusta 2016 prejednal odvolanie obžalovaného

S. H.,

nar. XX.X.XXXX v K. G., trvale bytom K. G., O. XXXX/XX, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/198/2015 zo dňa 28. januára 2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný S. H. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. s poukázaním na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 25.05.2015 v čase okolo 14.30 hod., prišiel za penzión Bystrica v Považskej Bystrici, na Žilinskej ulici, kde sa v tom čase nachádzala jeho bývalá manželka I. H., aj s kolegyňou S. O., pričom po tom ako chcel od svojej bývalej manželky poškodenej I. H., aby mu pripravila pre ich spoločné deti veci na svadbu a táto mu oponovala, začal na ňu vykrikovať a vyhrážať sa jej zabitím, vykrikoval na ňu, že má poslednú šancu, inak uvidí, že ju zabije a je mu jedno, či ho pre to zatvoria, keď ona bude chromá, pričom sa na ňu aj zahnal rukou, avšak neudrel ju, opakovane od nej odchádzal a vracal sa ku nej, zatínal ruky v päšť a bol agresívny, pričom ju aj na pár sekúnd chytil rukou zozadu za krk, tlačil jej hlavu dopredu a opakovane sa jej vyhrážal zabitím, čím u poškodenej I. H., bytom K. G., V. XXXX/XX-XX, vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, obávala sa, že by mohol svoje vyhrážky uskutočniť, nakoľko obvinený H. je agresívnej povahy, uvedeného konania sa voči nej dopustil aj v prítomnosti inej osoby, pričom obdobného konania sa voči nej dopustil aj v minulosti.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr.zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr.zák. na trest 8 mesiacov odňatia slobody, výkon ktorého trestu mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. mu súd určil skúšobnú dobu 1 rok.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote odvolaním napadol obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že z výsluchu svedkov nie je jednoznačne ustálené, že sa dopustil konania kladeného mu za vinu. Svedok V. uviedol, že obžalovaný v čase, keď sa mal vyhrážať poškodenej, nebol agresívny a túto vonkoncom fyzicky nenapadol. Musel by z miesta, kde bol, takéto konanie obžalovaného vidieť, pričom rovnako ako tento svedok vypovedal

aj obžalovaný. Je pravdou, že sú voči jeho osobe vedené priestupkové konania pre priestupky, avšak zarážajúce je, že týchto sa mal výlučne dopustiť voči poškodenej - jeho bývalej manželke. Pokiaľ by mal agresívnu povahu, dopustil by sa takého konania aj voči iným osobám. Do dnešného dňa nie sú podľa obžalovaného tieto priestupkové konania skončené. Obžalovaný má za to, že tak v jeho prospech, ako aj v jeho neprospech sú len po 1 dôkaze, čo v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu ČR a SR znamená nemožnosť uznať obžalovaného za vinného podľa zásady in dubio pro reo. Súd dôkazy hodnotil tendenčne v neprospech obžalovaného. Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok vrátil súdu prvého stupňa.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadrila aj poškodená prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne. V písomnom vyjadrení uviedla, že sa stotožňuje s prvostupňovým rozsudkom, od rozvodu s bývalým manželom má samé problémy, a to dlhodobo, spočívajúce vo vyhrážkach a slovných atakoch voči nej. Obžalovaný poukazuje na výpoveď svedka V., pričom však nejde o priameho svedka skutku a bolo preukázané, že ani nemohol z miesta, kde stál, vidieť skutok, podľa názoru poškodenej nie je možné spochybníť jej výpoveď a výpoveď svedkyne S. O. a vyhodnotiť to aplikáciou zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Navyše sa nedávno udiali okolnosti, ktoré považuje za potrebné zmieniť, jednak sa pred príslušníkmi policajného zboru obžalovaný vyhrážal poškodenej, na čo bola nútená opätovne podať trestné oznámenie, čo bolo postúpené na priestupkové konanie, avšak podali voči uzneseniu o postúpení sťažnosť. Poškodená má stále obavu o svoj život a zdravie, domnievala sa, že trestné konanie bude mať pre obžalovaného preventívny a výchovný efekt, avšak nestalo sa tak. Pretrváva u nej dôvodná obava, že obžalovaný svoje vyhrážky uskutoční.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obžalovaný zotrval na dôvodoch odvolania uvedených v jeho písomnom vyhotovení. Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1, 2 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa v tomto smere v odvolaní nebola vytykaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Senát odvolacieho súdu uvádza, že bez ďalšieho nemožno spochybňovať usvedčujúcu výpoveď priameho svedka len preto, že to tvrdí obžalovaný. Nemožno v tomto prípade prehliadnuť, že usvedčujúca výpoveď svedkyne a poškodenej I. H. je prakticky v plnom rozsahu podporovaná výpoveďou svedkyne S. O.. Senát odvolacieho súdu nezistil žiadny dôvod, prečo by obe svedkyne mali klamať v neprospech obžalovaného s cieľom privodiť mu trestné stíhanie. Navyše sú ich výpovede podporené aj konfrontáciou poškodenej I. H. a svedkyne S. O. tvárou v tvár k obžalovanému, kde potvrdili všetky okolnosti skutku, teda vulgárne nadávky obžalovaného poškodenej aj napadnutie poškodenej, ako aj nepriame dôkazy, ako výpis z evidencie priestupkov obžalovaného, či výpoveď svedkyne H., ktorá potvrdila konfliktný vzťah obžalovaného a poškodenej.

K svedkovi V., odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že sám uviedol, že zostal sedieť v aute cca 10-12 metrov od obžalovaného a poškodenej, kde bola prítomná aj poškodenej kolegyňa. Videl na nich dobre, ale nepočul, o čom sa zhovárajú. Jednak uviedol, že obžalovaný sa mu javil rozčúlený, ale agresívny nebol. Takéto tvrdenie je nelogické, navyše odporuje tvrdeniam dvoch priamych svedkýň skutku. Výpoveď svedka teda javí znaky tendenčnosti, v snahe svedka, ako priateľa obžalovaného, popísať ho v lepšom svetle. Navyše mierumilovnej povahe obžalovaného popísanej svedkom, nezodpovedá jeho výpis z priestupkovej evidencie, kde obžalovaný bol prejednávaný pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu celkovo šesťkrát za obdobné chovanie, pričom trikrát bol aj uznaný vinným z priestupku.

Senát odvolacieho súdu sa preto nestotožnil s názorom obhajoby o potrebe použitia zásady v pochybnostiach v prospech obvineného, pretože o vierohodnosti usvedčujúcich dôkazov nezistil pochybnosti. Navyše nešlo len o jeden usvedčujúci dôkaz, ako sa spomína v obhajobe uvedenom rozhodnutí, ale o dve výpovede priamych svedkýň a na to nadväzujúce nepriame dôkazy, ktoré dokopy

dávali ucelenú, logickú a ničím nenarušenú reťaz dôkazov, vedúcu k záveru o vine obžalovaného. Preto sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku tak, ako to uviedol súd prvého stupňa.

Treba prisvedčiť názoru obhajoby, že prostriedky trestného práva majú byť až poslednou možnosťou riešenia „súkromných“ konfliktov, avšak v danom prípade obhajobou namietané „ultima ratio“, v súvislosti so vzťahom medzi obžalovaným a poškodenou (ako problémového vzťahu bývalých manželov, ktorí sa dohadujú o deti), charakterom svojho chovania obžalovaný výrazne prekročil hranice takéhoto vzťahu.

Pokiaľ ide o trest, ktorý bol obžalovanému uložený, takmer na samej dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby, tento považuje odvolací súd skôr za mierny ako prísny. Nie je pravdou, že by sa obžalovaný priestupkov mal dopustiť len voči poškodenej I. H., ako to uviedla obhajoba, čo podľa obhajoby nedokazuje jeho agresívnu povahu, pretože bol uznaný vinným aj z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu proti N. V. v období september 2012 až január 2013, za čo mu bolo uložená pokuta. Na prevýchovu obžalovaného za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu voči poškodenej I. H. spáchané dňa 12.11.2013, či v období od októbra 2013 do mája 2014 už bolo pôsobené pokutou a pokarhaním. Ani toto však obžalovaného od ďalšieho konania voči poškodenej neodradilo a neprevychovalo ho to. Preto je potrebné na neho v ďalšom vplývať trestom odňatia slobody, podmienene odloženým, pričom počas skúšobnej doby bude mať obžalovaný možnosť preukázať svoju schopnosť viesť riadny život.

Súd prvého stupňa preto rozhodol v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami, ktoré vo výroku o treste v rozsudku uviedol. Takýto trest navyše zodpovedá osobe obžalovaného, charakteru trestnej činnosti kladenej mu za vinu, ako aj zásadám generálnej, či individuálnej prevencie.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.